

ת"פ 9638/10/22 - מדינת ישראל נגד נאאל היכל

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 9638-10-22 מדינת ישראל נ' היכל(עציר)

לפני	כבוד השופט שרון דניאלי
	המאשימה
	נגד
הנאשם	נאאל היכל (עציר)

גזר דין

1. הנאשם הורשע ביום 7.2.23 על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בעבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 (להלן - חוק הכניסה לישראל), גניבת רכב בצוותא לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - חוק העונשין) יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, החזקת כלי פריצה לרכב בצוותא לפי סעיף 413 לחוק העונשין יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, מעשה פזיזות ורשלנות ברכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, נהיגה ללא רשיון נהיגה - מעולם לא הוציא, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961 ונהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2 לפקודת בטוח רכב מנועי (נוסח חדש), התש"ל - 1970.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 2.10.22 שהה הנאשם תושב האיזור בישראל יחד עם אחמד צלאחאת (להלן - אחמד), מבלי שהחזיק באישור כניסה או שהייה בישראל כחוק, ובשעה 03:19 לפנות בוקר הגיע לרעננה, למקום בו חנה רכבה של גב' סוזן גורדון, הבעלים של רכב מסוג קיה פיקנטו, מ.ר. 413-75-301 (להלן - הרכב).

הנאשם הורשע והודה בכך שנכנס למושב הנהג ברכב, וזאת לאחר שאחמד פרץ לרכב בכך ששבר את חלון הנהג ברכב, שבר את מערכת מתג ההנעה, חיבר מחשב רכב חיצוני למנוע הרכב והניע את הרכב, כאשר הנאשם עומד בסמוך אליו.

כשהבחין השוטר אסף ואדעי במתרחש, הוא רץ לכיוון דלת הנהג ברכב הגנוב, והנאשם החל בנסיעה לאחור, נגד כיוון התנועה, בעוד השוטר צועק לעברו: "**עצור משטרה**", אך הנאשם נהג ברכב במהירות, תוך שהוא סוטה לימין ולשמאל במהירות, ולאחר מספר שניות פגע ברכב ניסאן בעל ל.ז. שמספרה 74-615-37 שחנה בצד הדרך, וגרם לו נזק בדמות מעיכה בדלת הנהג, שריטות לאורך צד שמאל ומראה שבורה, בשווי כולל של 7,200 ₪. בהמשך גם פגע הנאשם ברכב סוזוקי בעל ל.ז. שמספרה 041-72-373 שחנה בצד הדרך וגרם לו לנזק בדמות מעיכה בכנף קדמית שמאלית לאורך צדו השמאלי, וכן פגע ברכב מיצובישי בעל ל.ז. שמספרה 361-25-502 ועצר את הרכב הגנוב.

בהמשך, החל הנאשם בנסיעה מהירה קדימה, והשוטרים זזו מהדרך, והפקח מוגוס ביצ'ה שנהג בניידת עירונית,

חסם באמצעותה את רחוב הגליל פינת החשמונאים ברעננה. הנאשם שנהג ברכב הגנוב במהירות, פגע בניידת בצידה השמאלי ועצר את הרכב הגנוב. כתוצאה מהפגיעה בניידת חש הפקח מוגוס מכאוב בגב התחתון, ופנה לטיפול רפואי בבית החולים, שם "הכל נמצא תקין" כלשון כתב האישום המתוקן.

3. כאמור, הצדדים הציגו את הסדר הטיעון ביום 7.2.23, וביקשו לדחות את מועד הטיעונים לעונש ליום 19.2.23, המועד בו נשמעו טיעוניהם.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם הינו יליד שנת 1988, שלחובתו 3 הרשעות קודמות, האחרונה שבהן משנת 2017 בגין עבירת כניסה לישראל בלבד, אך בעבר נדון לתקופות מאסר ממושכות של 20 ו-12 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן, וטענה כי הנאשם במעשיו פגע במספר ערכים מוגנים, ובהם זכותה של המדינה לברור את הבאים בשעריה בשל עבירת הכניסה לישראל, קניין אזרחי המדינה בשל עבירת הגניבה, ובביטחונם של המשתמשים בדרך כתוצאה מהעבירות הקשורות בנהיגה ברכב, תוך שהיא מפנה לפוטנציאל הנזק הגבוה שהיה עלול להיגרם ממעשיו של הנאשם, שכן רק "במזל" הסתיים האירוע בנזק לרכוש, אם כי הנאשם ושותפו לעבירה אחמד נפצעו במהלך התאונה לה הם גרמו.

ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם שנע בין 20 ל-36 חודשי מאסר בפועל, והפנתה למספר פסקי דין התומכים בעמדתה (עפ"ג (מחוזי-מרכז) 55193-08-18 **גודה נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 8.1.19); ת"פ (שלום-נתניה) 34743-04-22 **מדינת ישראל נ' אבו גלוס** (פורסם בנבו, 30.10.22); ת"פ (שלום-פתח תקווה) 63432-02-22 **מדינת ישראל נ' כליבי** (לא פורסם, 6.7.22); ת"פ (שלום-נתניה) 17627-10-20 **מדינת ישראל נ' חדאידה** (לא פורסם, 29.12.20); ת"פ (שלום-כפר סבא) 58521-12-13 **מדינת ישראל נ' אלעלי** (פורסם בנבו, 15.6.14)).

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרה שמיוחסת בפסיקה לעבירה של נהיגה פוחזת, וביקשה להטיל על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר בפועל לנוכח עברו הפלילי של הנאשם ולנוכח חומרת הנהיגה הפוחזת, לצד מאסר על תנאי, פסילת רשיון נהיגה בפועל ועל תנאי, פיצוי כספי לבעלי הרכבים שניזוקו וקנס כספי.

5. ב"כ הנאשם טען כי נסיבות התיק כאן אינן דומות למקרים מהפסיקה אליהן התייחסה ב"כ המאשימה בכמה היבטים, שכן לא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירות ולא מיוחסת לנאשם עבירה של קשירת קשר, ובמקרה כאן עבירת הגניבה בוצעה על ידי אחמד, שותפו של הנאשם לעבירה, שגם פרץ לרכב והניע אותו, כשהנאשם עומד לצידו, כך שלנאשם לא יוחסה כל פעולה אקטיבית הנוגעת לגניבת הרכב.

כן טען כי כל האירוע המתואר בכתב האישום המתוקן התרחש בכביש אחד, במרחק של מספר מטרים ולא מדובר בנסיעה פרועה שנמשכה שעות ואפילו לא דקות, וכי למעשה ניתן היה לייחס לנאשם עבירות מכוח פקודת התעבורה, אך הנאשם הודה בעבירה של נהיגה פוחזת.

ב"כ הנאשם הדגיש כי לפקח מוגוס לא נגרם כל נזק כתוצאה מפגיעת הרכב הגנוב בניידת העירונית בה נהג מוגוס, וכי בתיק זה מדובר ב"אירוע נקודתי ספציפי", והוא אינו אירוע חמור כפי שמנסה לציירו ב"כ המאשימה.

ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין ובראשם רע"פ 2054/18 **רבאיעה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.3.18), וכן לת"פ (מחוזי-מרכז) 57106-03-22 **מדינת ישראל נ' דאר עומר** (לא פורסם, 4.12.22); ת"פ (שלום-פתח תקווה) 29657-08-22 **מדינת ישראל נ' דרויש** (לא פורסם, 10.11.22); ת"פ (שלום-תל אביב)

42203-10-21 **מדינת ישראל נ' חאמד** (לא פורסם, 15.6.22); ת"פ (שלום-פתח תקווה) 53733-02-21 **מדינת ישראל נ' אלגאברי ואח'** (לא פורסם, 16.5.22); ת"פ (שלום-כפר סבא) 57832-12-21 **מדינת ישראל נ' פקהא** (לא פורסם, 27.3.22); ת"פ (שלום-נתניה) **מדינת ישראל נ' סואלמה** (לא פורסם, 22.2.22); ת"פ (שלום-נתניה) 5085-08-21 **מדינת ישראל נ' מצרי** (לא פורסם, 2.12.21).

מהפסיקה שצרף ב"כ הנאשם ניתן ללמוד כי במקרים בהם מורשע נאשם גם בעבירה של נהיגה פוחזת, מוטלים עונשים "**קצת מעל לעבירות של גניבת רכב**" כלשונו, ומאחר שלא הייתה כל פגיעה בנפש, הנהיגה הפוחזת הייתה למרחק וזמן קצר, הרי שמתחם הענישה הראוי הינו 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל.

בכל הנוגע למיקום עונשו של הנאשם במתחם המוצע (ובכלל), ציין ב"כ הנאשם שאינו מתעלם מעברו הפלילי של הנאשם אך זה כולל רק שתי הרשעות רלוונטיות משנים 2012 ו-2008, וכי הנאשם תיקן את דרכיו, התחתן והוא אב לשני ילדים, שאחד מהם סובל מבעיות בלב. לאחר שחזר וטען ביחס לחלקו המינורי של הנאשם בביצוע עבירת הגניבה עצמה, ביקש "**למקומו בתחתית המתחם אם כי לא בתחתיתו**", וביקש לזקוף לזכותו גם את הודאתו, את שיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק, תנאי מעצרו (ומאסרו לאחר גזר הדין), לנוכח היותו תושב האיזור שאינו זוכה לביקורים, חופשות וקיצור עונש. כמו כן ביקש להתחשב בעובדה שהנאשם עצמו נפגע כתוצאה מהתאונה.

הנאשם בדבריו האחרונים ביקש את רחמיו של בית המשפט, מאחר ששינה את דרכיו, והוסיף כי אינו יודע כיצד חברו השפיע עליו לבצע את העבירה יחד עימו.

דין והכרעה

6. במסגרת הדיון בשאלת העונש ההולם בעניינו של הנאשם, על בית המשפט לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין). בשלב שני, על בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין).

7. הנאשם פגע במעשיו במספר ערכים חברתיים מוגנים, שעניינם זכותה הריבונית של מדינת ישראל לקבוע מי הם הנכנסים והיוצאים בשעריה, הרצון להגן על קניינם הפרטי של אזרחיה, וכן פגע ברכוש אזרחים ובביטחונם האישי של העוברים והשבים ואף של אנשי אכיפת החוק. במכלול הנתונים של תיק זה, פגיעת הנאשם בערכים המוגנים כפועל יוצא ממעשיו נמצאת ברף הבינוני.

8. על חומרת עבירת גניבת רכב ניתן ללמוד מהעונש המרבי הקבוע בצידה בחוק העונשין, של 7 שנות מאסר.

כפי שחזר והזכיר בית המשפט העליון בע"פ 5953/22 **מדינת ישראל נ' גאזי עדוי** (פורסם בנבו, 2.2.23), עונשי מאסר מרביים אינם באים רק לקבוע את גבולה העליון של סמכות הענישה שבידי בית המשפט, אלא הם מבטאים גם רמת ענישה ראויה במקרים החמורים ביותר, ומהם יש לגזור את מתחם הענישה הראוי במקרים חמורים פחות.

בנוסף, בית המשפט העליון התייחס במהלך השנים לא פעם לעבירות גניבת רכב כ"מכת מדינה", ועמד על כך שמדובר בעבירות חמורות מאוד, המבטאות זלזול בחוק וברכוש הזולת, ויש לתת משקל מכריע לאינטרס הציבורי ולהשית ענישה שתמגר תופעה זו ותרתיע עבריינים מלגנוב רכבים (לעניין זה ר' למשל רע"פ 2011/10 **אנור בדרן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.4.10); ע"פ 11194/05 **עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.5.06)).

עם זאת, יש לציין כי גם בשני המקרים הללו, הוטלו על הנאשמים שם עונשים של 8 ו-12 חודשי מאסר בפועל. ומן הכלל אל הפרט.

בתיק זה נלוותה לעבירה גניבת הרכב גם עבירה של "נהיגה פוחזת", וככלל, יש בכך כדי להחמיר את נסיבות העבירה של הגניבה. כלל זה בהחלט חל במקרה כאן, בפרט לנוכח העובדה כי מדובר בעבירה שבוצעה על ידי שוהה בלתי חוקי שאינו מחזיק ברשיון נהיגה, ופגע במהלך האירוע במספר רכבים, לרבות ניידת השיטור העירוני.

9. בבחינת נסיבות ביצוע העבירות כאן, נתתי משקל לעובדה שמדובר בעבירת גניבה שביצע הנאשם בצוותא עם אחר לה נלוותה עבירה של החזקת כלי פריצה בצוותא, וכי הוא זה שנהג ברכב בצורה שסיכנה את העוברים ושבים, ופגע ברכבים, ולמעשה עצר את נסיעת הרכב רק לאחר שפגע בניידת שחסמה את הרחוב (סעיף 8 לכתב האישום המתוקן).

אלו הן נסיבות לחומרא, המלמדות שגם אם לא היה הדמות הדומיננטית בביצוע עבירת הגניבה, הרי שהיה דומיננטי בביצוע העבירות של נהיגה פוחזת, אותן ביצע כשהוא נוהג ללא רשיון, כשהוא פוגע כאמור בלא פחות מארבעה רכבים, כשהוא נוסע במהירות, סוטה ימינה ושמאלה ונוסע לאחור נגד כיוון התנועה.

10. מאידך גיסא, אף שהנאשם הורשע בביצוע עבירה של גניבה בצוותא, תפקידו היה שולי בכל הנוגע לביצוע עבירה זו, וגם לא יוחסה לו עבירת הפריצה לרכב.

יש גם טעם מסוים בטענתו של ב"כ הנאשם לפיה לא מדובר באירוע של מרדף שנמשך זמן ומרחק רב, בניגוד למקרים עליהם הצביעה המאשימה בטעוניה. יש בכך כדי להקחות במידה לא מבוטלת את חומרת המעשים, אך לא ניתן להתעלם מהעובדה שבזמן ובמרחק הקצר שבהם נהג הנאשם ברכב הגנוב, הוא גרם נזק לא מבוטל לרכוש, וגם לא עצר את הרכב מיוזמתו, וכי עלול היה להיגרם כתוצאה מנהיגתו נזק משמעותי גם לגוף, ולא רק לנאשם.

11. עיון במדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה בעבירות בהן הורשע הנאשם מלמד כי בכולם הוטלו מאסרים לריצוי בפועל, שאורכם נקבע בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה.

כאמור, המאשימה ביקשה שאקבע כי מתחם העונש ההולם בתיק כאן נע בין 20-36 חודשי מאסר בפועל, ושאיטל על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, אם כי יש לציין כי גם במקרים אליהם הפנתה, לא נקבע מתחם עונש כזה. לדוגמה, בעפ"ג 55193-08-18 אישר בית המשפט המחוזי עונש של 20 חודשי מאסר בפועל (לפני הפעלת מאסרים מותנים), לאחר שבית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם, בנסיבות דומות יחסית למקרה כאן, נע בין 18-30 חודשי מאסר בפועל. בת"פ 34743-04-22, שנסיבותיו חמורות לטעמי מנסיבות התיק כאן (בשל אופי המרדף המשטרתי ואופן נהיגת הרכב הגנוב שחצה רמזורים אדומים בכבישים מהירים, ואף נמלט רגלית משוטרים), נקבע מתחם ענישה שנע בין 16-36 חודשי מאסר בפועל, והוטל על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר בפועל.

12. בטרם אתייחס לפסיקה שהציג ב"כ הנאשם אציין כי בהנחייה שמספרה 01.01.01 להנחיות ראש חטיבת התביעות שעודכנה לאחרונה ביום 6.6.22, מופיעה טבלה של מתחמי הענישה הראויים לשיטתה של יחידת התביעות ביחס לעבירות נפוצות שונות המטופלות על ידה, ובהן עבירת גניבת הרכב. כך, מתחם הענישה הראוי בעבירה של גניבת רכב ללא נסיבות מחמירות נע על פי ההנחייה בין 10-20 חודשי מאסר בפועל, וכאשר מתקיימות נסיבות מחמירות הוא נע בין 20-30 חודשי מאסר בפועל, כשהנסיבות המחמירות מוגדרות כ: **"תכנון, תחכום, שיעור שווי הנזק, העברה לשטחי הרשות, התארגנות וביצוע בצוותא, שימוש באמצעים מיוחדים, בריחה וניהול מרדף וכו'".**

אמנם מסמך זה אינו מחייב את בית המשפט, וגם מצוין בו מפורשות כי מטרתו "**להכווין את שיקול הדעת התביעתי המופעל בכל תיק ותיק בהתאם לנסיבותיו, ואין לראות באלו כמתחמי עונש קשיחים שלאורם יש לפעול בכל מקרה ומקרה**", אך דווקא משום שהמקרה שלפניי אינו מן המקרים החמורים ביותר בהם מתקיימות כל "הנסיבות המחמירות", יש מקום ליתן את הדעת גם אליו.

13. לעומת זאת, חלק ניכר מגזרי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם הינם גזרי דין בהם הוטלו על נאשמים עונשים במסגרת "הסדרים סגורים", והסדרים כאלו הם לא פעם תוצאה של מכלול שיקולים שבית המשפט אינו נחשף אליהם באופן מלא. עם זאת, עיינתי באלו, ונתתי להם משקל מסוים בקביעת מתחם העונש ההולם, בפרט לנוכח העובדה כי התרשמתי שהם משקפים במידה רבה ענישה נהוגת במחוז מרכז של בתי המשפט בשנה האחרונה.

14. על כן, אפנה למספר פסקי דין נוספים בהם הורשעו נאשמים בעבירות דומות של כניסה לישראל, גניבת רכב ומעשה פיזיות ורשלנות ברכב ("נהיגה פוחזת"). בחלק המקרים הורשעו נאשמים בדיוק בעבירות בהן הורשע הנאשם כאן, ובחלקם האחר רק בחלק מן העבירות.

ברע"פ 9269/17 **אבו עישא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.1.18) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירות של גניבת רכב ונהיגה פוחזת (אך לא עבירות שב"ח), ובית המשפט המחוזי החמיר בעונשו והטיל עליו עונש מצטבר של 15 חודשי מאסר בפועל (לאחר הפעלת מאסרים מותנים, ולאחר קבלת ערעור המדינה), חרף תהליך שיקומי שעבר. אציין, כי בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 15-30 חודשי מאסר בפועל;

ברע"פ (מחוזי-חיפה) 36024-05-20 **עומר דקה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.6.20) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בבית משפט השלום (לאחר ניהול הוכחות) בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב בצוותא, נהיגת רכב בקלות ראש (עבירה לפי פקודת התעבורה ולא העבירה המקבילה בחוק העונשין) והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט המחוזי הותיר על כנו עונש של 14 חודשי מאסר בפועל לאחר שקבע מתחם ענישה שנע בין 14 ל-25 חודשי מאסר בפועל;

ברע"פ (שלום-ירושלים) 49578-01-22 **מדינת ישראל נ' דאוד מסודה** (פורסם בנבו, 3.11.22) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של גניבת רכב בצוותא (שני אישומים), נהיגה פוחזת בצוותא, הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות (אך לא בעבירות שב"ח). מאחר שיוחסו לו שתי עבירות גניבת רכב בשני אישומים נפרדים, נקבע מתחם עונש הולם נפרד בגין כל אישום שנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל, והוטל עליו עונש של 13 חודשי מאסר בפועל בלבד, לנוכח גילו הצעיר מאוד;

ברע"פ (שלום-ירושלים) 69182-12-21 **מדינת ישראל נ' גאד מוצטפא** (פורסם בנבו, 4.9.22) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של כניסה לישראל, גניבת רכב בצוותא, נהיגה פוחזת, חבלה במזיד ברכב ועבירות תעבורה, נקבע מתחם עונש שנע בין 15 ל-34 חודשי מאסר בפועל, והוטל על הנאשם עונש של 15 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית;

ברע"פ (שלום-ת"א) 61599-12-21 **מדינת ישראל נ' מאג'ד טויל** (פורסם בנבו, 24.7.22) הורשע הנאשם על פי הודאתו בשתי עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, שתי עבירות של גניבת רכב, וכן עבירות של נהיגה פוחזת, שיבוש מהלכי משפט, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ועבירות תעבורה, נקבע מתחם עונש כולל (בגין שני אירועי גניבת רכב) שנע בין 24 ל-40 חודשי מאסר בפועל, והוטל על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ (שלום-ת"א) 22901-03-22 **מדינת ישראל נ' עיסא עמראן** (לא פורסם, 15.6.22) הורשע הנאשם על פי

הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, גניבת רכב בצוותא, נהיגה פוחזת, חבלה במזיד ברכב, מעבר באור אדום ועוד, נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, והוטל עליו עונש של 12 חודשי מאסר בפועל.

15. לנוכח מכלול הנתונים עליהם הצבעתי, לרבות מידת הפגיעה בערכים המוגנים בעבירות, נסיבות ביצוע העבירות והענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בתיק שלפניי נע בין 15 ל-28 חודשי מאסר בפועל.

16. בכל הנוגע למיקומו של הנאשם בתוך מתחם העונש, מצאתי כי יש הצדקה למקומו בחלקו התחתון של מתחם הענישה (אם כי לא בקצהו התחתון), שכן לאחר קביעת מתחם הענישה, השיקול היחיד, גם אם משמעותי, שיש לזקוף לחובתו של הנאשם הוא עברו הפלילי. בהקשר זה, לא ניתן לקבל את טענת ב"כ הנאשם שהנאשם תיקן את דרכיו, לנוכח העובדה שבשנים 2008 ו-2012 נידון למאסר בפועל בגין עבירות דומות לעבירות כאן, ובשנת 2017 הורשע בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק. עם זאת, יש גם ליתן משקל לחלוף הזמן הרב מאז ביצוע העבירות המשמעותיות האחרונות של הנאשם.

לזכותו של הנאשם יש לזקוף את לקיחת האחריות וההודאה בבית המשפט, ושיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק, כמו גם את נסיבותיו האישיות. גם לעובדה שנפצע בעצמו במהלך האירוע נתתי משקל מסוים.

יש גם ממש בטענת ב"כ הנאשם בדבר תנאי המעצר והמאסר הקשים של מי שאינו אזרח ישראלי. יש לזכור כי בעוד שנתון זה מחמיר בדרך כלל את מתחם העונש ההולם בעבירות מסוג זה, שייקבע בעניינו של שוהה בלתי חוקי ביחס לנאשם ישראלי, הרי שלאחר קביעת המתחם, לא ניתן להתעלם לטעמי מהעובדה כי תנאי המאסר שלו יהיו קשים בהרבה של אסיר ישראלי, כמעט בכל היבט אפשרי (שיקום בכלא, חופשות, ביקורים, סיכוי לשחרור מוקדם ועוד).

על כן, מצאתי להטיל על הנאשם כאן עונש של 17 חודשי מאסר בפועל.

17. מכיוון שמדובר בעבירת רכוש שבוצעה בסופו של יום מתוך מניע כלכלי, הרי שיש מקום לקבל את עתירתה של המאשימה באופן שהענישה תכיל גם רכיבים כספיים של קנס ופיצוי, תוך התחשבות במכלול נסיבות העניין, ובהם מצבו הכלכלי של הנאשם ומצבם הבריאותי של בני משפחתו.

סיכום של דבר

18. לאור כל האמור, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 17 חודשי מאסר בפועל, שתחילתם ביום מעצרו 2.10.22.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע;

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון;

ד. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל;

ה. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס יופקד על-ידי הנאשם במזכירות בית המשפט עד ליום 1.6.23.

ו. פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מבעלי הרכבים שניזוקו שישולם עד ליום 1.6.23 (עד ליום 28.3.23 עמוד 6

תעביר המאשימה את פרטי נפגעי העבירה למזכירות בית המשפט, ותעדכן את נפגעי העבירה אודות הפיצוי שנפסק לטובתם).

ז. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון לנהיגת רכב מנועי מסוג כל שהוא למשך שנתיים מיום שחרורו. מאחר שהנאשם הוא תושב האיזור, אין צורך בהפקדת רשיון;

ח. שנת פסילה על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור את העבירות בהן הורשע מכוח פקודת התעבורה ופקודת ביטוח רכב מנועי.

הטלפון הנייד של הנאשם יושב לנאשם באמצעות נציג מטעמו שיציג למשטרה יפוי כח מתאים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"א אדר תשפ"ג, 14 מרץ 2023, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד שלומי גרינבוים, הנאשם וב"כ עו"ד עלא תלאווי ומתורגמן לשפה הערבית מר מדיין חאג' יחיא.